DAGARCIK
cep kitapları
MİRİNA

DAĞARCIK
ÇOCUK YAYINLARI
Koll. Şt.

VII. eseri olan ilk cep kitabını sunmakla şeref duyar.

Kitabın adı	:	MİRİNA
Yazan	:	Zeki TEOMAN
Resimler	:	Mehmet TEKDAL
		İhsan ERTÜRKMEN
Klişeler	:	EMEK
Baskı	:	EKİCİGİL MATBAASI

— İstanbul —

1958

MİRİNA, bir Amazon kızıdır. O, dünyaya gözlerini bir harp arabasında açmıştı. Kulaklarına ilk gelen ses, at kişnemeleri, kamçı şakırtıları ve nal sesleriydi.

Annesi ALMİLÂ İskit İmparatorluğuna bağlı Trabzon dolaylarında yaşayan Amazonlardan biriydi.

Amazonlar da İskit erkekleri gibi istiklâlleri uğrunda savaşı her zaman göze almışlardı.

Amazonlar, yine bir savaşa çıkıyorlardı. Oklar alındı, kılıçlar kuşanıldı, atlar kişnedi.

Almilâ, doğum yapacaktı. Hem bu doğum pek yakındı. Fakat hiç bir sebep Amazonluları harpten alıkoyamazdı.

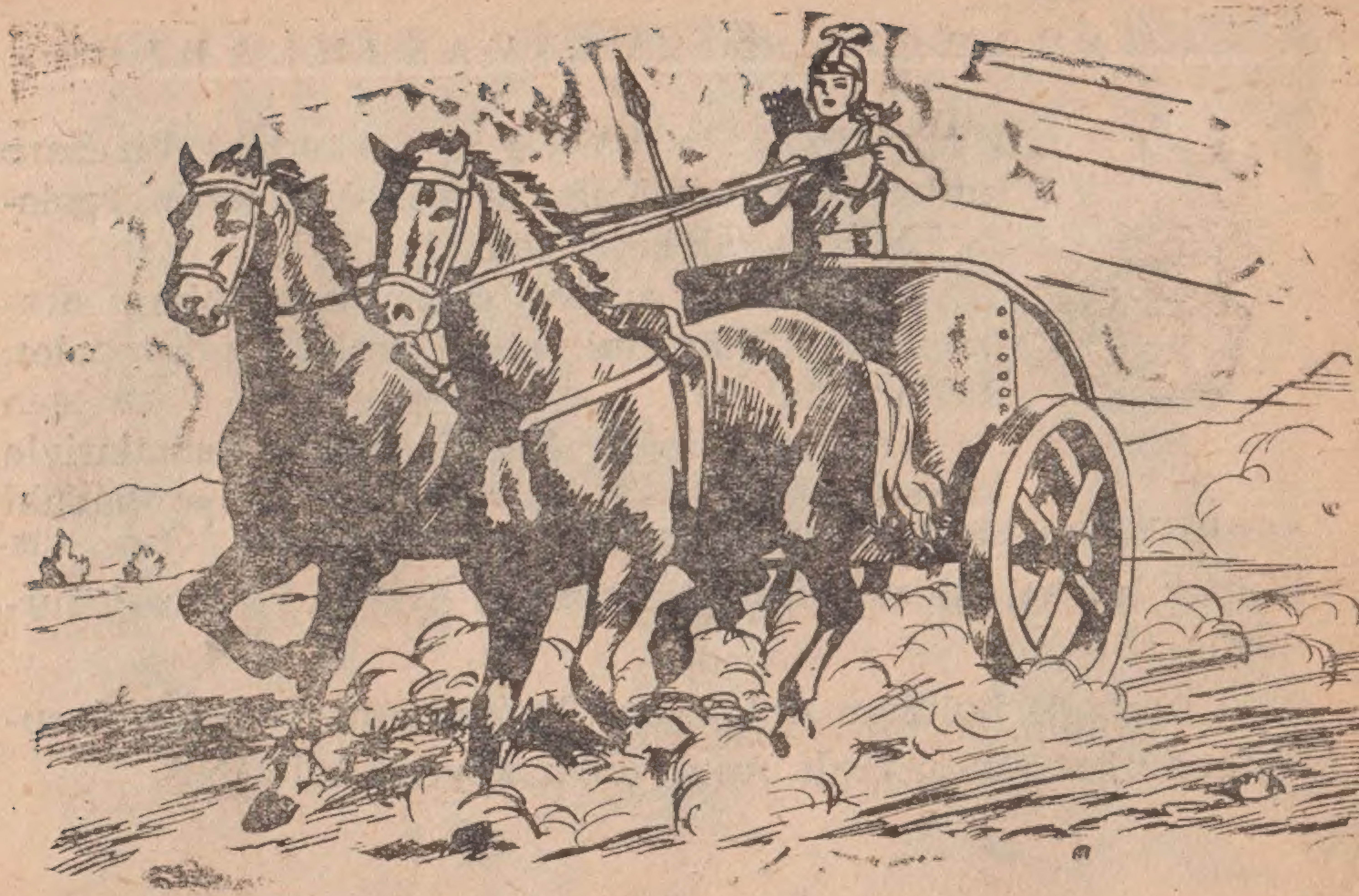

İŞTE Almilâ, bu hâliyle iki tekerlekli bir harp arabasına atladı. Yağız atların dizginlerini topladı. Kamçı şırak şırak şakladı.

Almilâ'nın arabası diğer Amazonların arabalariyle kuşlar gibi uçtu. Dereler geçti, tepeler, dağlar aştı.

Akşama doğru Almilâ, doğum sancılariyle kıvranmağa başladı. Çaresiz dizginleri arabadaki Amazonlardan birisinin eline sıkıştırdı; geriye çekildi. Ona, süslü ipek bir halı siper edildi. Biraz sonra Almilâ, bir kız doğurmuştu.

Arabada bulunan Amazonlar, bu doğumu, hele kız oluşunu çok uğur saymışlardı. Adını onlar koydu: MİRİNA.

ANNESİ, Mirina'nın, eğitim, öğrenimine ve bir Amazon gibi yetişmesine çok dikkat etmişti.

Mirina, okulda zekâ ve çalışkanlığiyle, ev ve tarım işlerinde başarılariyle herkesin hayranlığını üzerinde toplamıştı.

O, yaşına göre değildi. Genç bir Amazon irisiydi, hem çok güzeldi. Beyaz tenli, mavi gözlü, lepiska saçlı bir kızdı. Servi gibi boyu, ceylân gibi bakışları vardı.

Sesi de pek güzeldi. Millî türküleri dokunaklı bir sesle söyler, millî oyunları en kıvrak ve en ince figürleriyle oynardı. Düğünlerde hep o tempo tutar, hep o halay başı olurdu.

OYMAĞIN genç kızları, Mirina'yı hem kıskanır, hem de onun gibi olmayı isterlerdi.

Mirina on iki yaşlarında ata binmeği öğrendi. Çıplak yoz kısrakların üzerine ustalıkla atlar; onları dizgine alır, yürüyüş ve engel atlama öğretirdi.

Mirina, çok kısa zamanda yay germesini, okla nişan almasını da öğrendi. Yarışlarda en uzak yerlere onun oku düşer, hedefi, hiç şaşmadan onun oku vururdu. Mirina, binicilik ve atıcılıkta ilerledi Yunanlı sınıf arkadaşları, vazoların üzerine hep onun ata binişini, nişan alışını gösteren resimler yaparlardı.

M İ R İ N A

BUGÜN Nisanın biriydi.

İskit Hâkanının, yedi direkli, yedi kapılı ipek al çadırı, yine arı oğul verir gibi işliyor, dört yanı ufuklara kadar İskit kadın ve erkekleriyle dolup taşıyordu.

Şehbaz şehbaz atlar kesilmiş, öküzler devrilmişti. Yedi koldan yedi kulplu kazanlar kaynıyordu.

Bugün Hâkanın dağlama şöleni vardı. Ok atarken yay göğsüne takılmasın diye kızların sağ memesi dağlanır ve alınırdı. Bu, bir İskit geleneği idi.

Göğsü dağlanacak kızlar, en güzel elbiselerini giymiş, hâkan çadırının şeref kapısında bekliyorlardı. Mirina da bunların arasındaydı.

M İ R İ N A

DAĞLAMA hazırlıkları tamam olmuş, şölen başlamıştı. Kopuzlar çalıyor, halaylar çekiliyordu.

Hâkan, başında altın taç, elinde altın yaldızlı kargı çadırın şeref kapısında göründü. Kızları süzdü. Gözleri bütün kızların yüzlerinde şimşek gibi gezindi. Bakışlarında cesurları okşıyan, korkakları irdeyen bir hâl vardı.

Mirina, sülün gibi kızların arasından süzüldü, Hâkanın önünde eğildi: — Ferman Hâkanım!. Göğsümü ilk önce ben dağlatacağım, dedi.

Sonra geri geri çekildi. Dağlıçların yanına pervasızca yanaştı. Sağ göğsünü açtı. Hiç korkmadan, hiç irkilmeden dağlıcın önünde durdu, ve açık göğsünü önüne gerdi.

DAĞLIÇ, tığ gibi yükselen ateşin içinden bir dağlaç çekti. Bu, kemik saplı, el ayası biçiminde sanki ateşten kopmuş kıpkırmızı bir demir parçasıydı.

Kimse o tarafa bakamıyor; gözlerini, kulaklarını kapamak istiyordu. Fakat İskitlilerde korkaklık çok ayıptı. Üstelik Hâkan huzurundaydılar. Herkes zoraki baktı.

Mirina sağ ayağı üzerine abanmış, ellerini arkadan kenetlemiş, dağlıcın önünde mermerden bir heykel gibi duruyordu.

Dağlıç, ateşten demiri, göğsüne bastırdı, bastırdı. Bembeyaz bir duman yükseldi.

Mirina, bağırmak şöyle dursun, «AY!» bile demedi.

KAÇMASIN diye kollarını tutan iki dağlıç yardımcısı, bu beyhude işgüzarlıklarından utandılar, yavaşçacık tuttukları kolları bıraktılar, oradan sıvıştılar.

Bunca yıllık dağlıç, gözlerine inanamadı. Mirina'nın göğsüne yapıştırdığı dağlaca baktı. O, dağlaç değil ateşten bir parçaydı.

Cızırtısı işte kulaklarına geliyordu. «Büyücü olmalı!» diye mırıldandı.

Mirina'nın bu yiğitliği karşısında, seyirciler dudaklarını ısırdılar, ona alkış tuttular, «hele!. hele!.» diye bağırdılar.

Diğer kızlar da dağlandılar. Dağlandılar amma, hiç birisi Mirina kadar yiğitlik gösteremedi.. İçlerinden ağlayanlar, bayılanlar, hatta dağlıcın önünden kaçanlar bile oldu.

TÖREN bitince, bütün İskit erkek ve kadınlarının ağzında yalnız Mirina adı dolaştı. Bu ismi İskitlerle birlikte dağlar, taşlar da tekrarladı:

«MİRİNA!. MİRİNA!.»

Aradan yıllar geçti. Tuna boyundaki İskit'lere, Balkan'lılarla bir olan Yunan'lılar saldırmışlardı.

Olay, obalara varıncaya kadar duyuruldu. Davullar çalındı, borular öttü. Hâkan İskit'leri savaşa çağırıyordu.

İskit erkekleri yaylarını, kargılarını, baltalarını aldılar. Kılıçlarını kuşandılar, atlarına atladılar.

Amazonlar da silâhlarını kuşandı, iki tekerlekli harp arabalarına bindiler.

Yalnız Mirina, arabaya binmedi. O, erkekler gibi kılıç kuşandı, okunu, yayını aldı

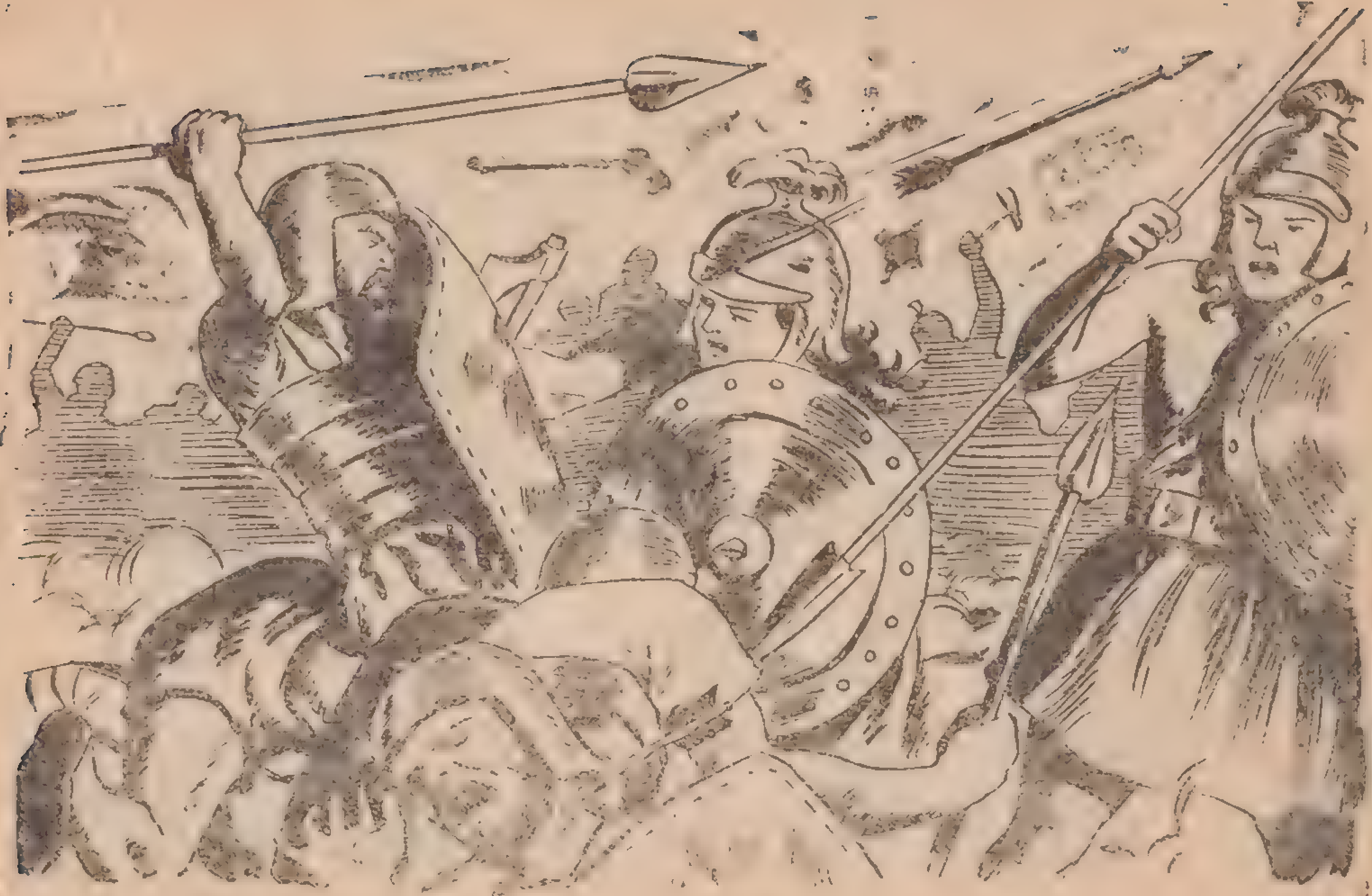

BEYAZ bir ata atladı ve dizginlerini topladı.

Mirina, şahlanan atının dalga dalga yükselen yelesi ve kuyruğu arasında bir zafer anıdı gibi duruyordu. Birden kamçılar şakladı. Mirina, İskit erkekleriyle Tuna'ya doğru uzanan ufuklarda kayboldu.

Savaş çok çetin olmuş, çok tehlikeli anlar geçirilmişti. Fakat neticede zafer, İskit Türklerine nasip oldu.

Bu savaşta İskit erkeklerinin ve kadınlarının kahramanlıkları dillere destan oldu.

Bizden olmayan Yunan tarihçisi Heridot bile kitabında, İskit askerlerini övmüş, Yunan şâiri Homeros, meşhur İlyada'sında İskit askerlerine kahramanlık destanları yazmıştı.

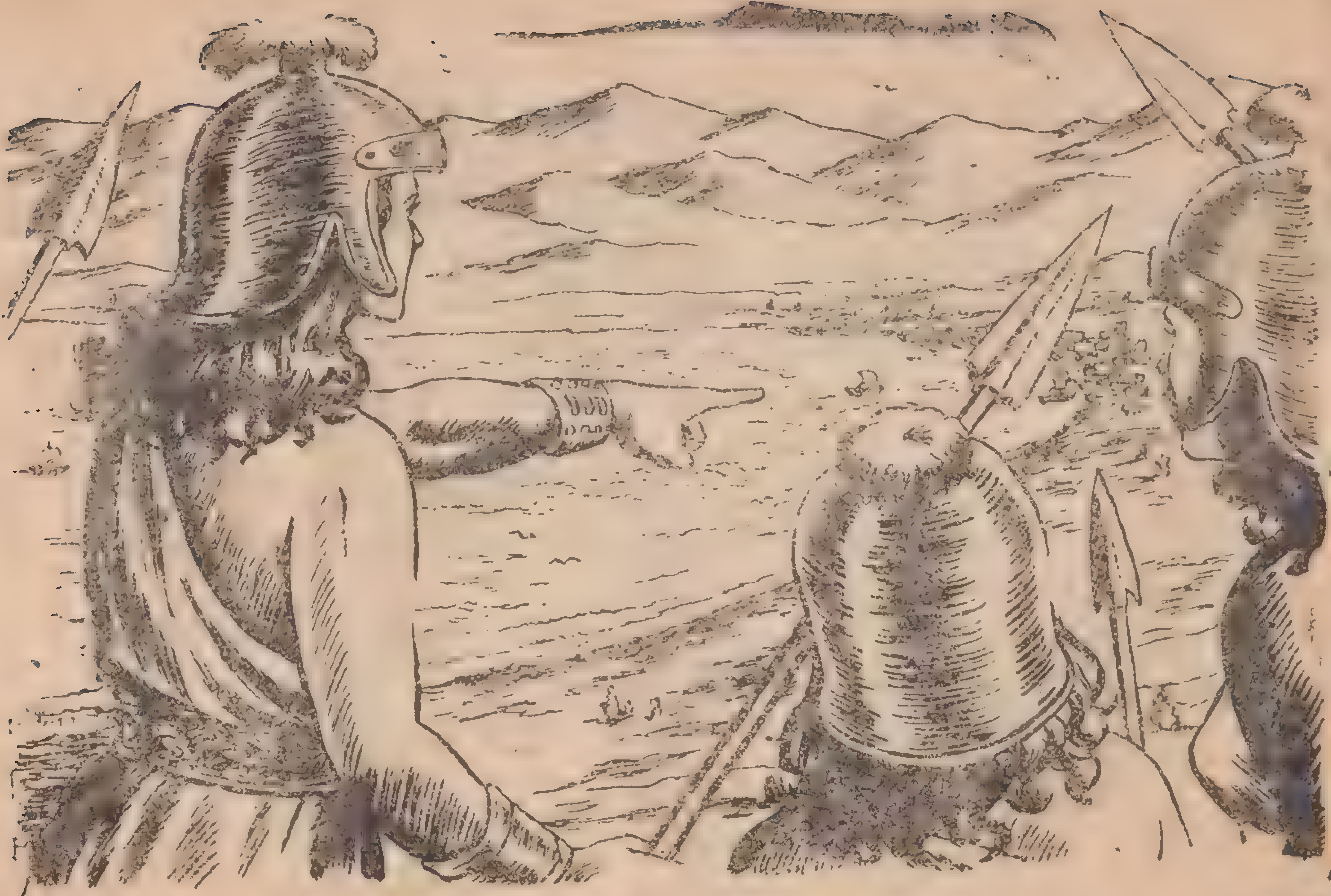

YA Mirina?.. O, hışım gibi dört yana saldırdı. Kınından çıkan kılıcı bir daha kınına girmedi. Ondan hep kan damladı. Bu kahramanın önüne çıkan ya atının tırnağı dibinde can verdi, ya kurtuluşu kaçmakta buldu. Mirina ölüm saçıyordu, ölüm!.

Düşman askerleri içinde ustalıklı çarpışanlar da vardı. Nitekim Mirina'nın atı vuruldu. O, hemen yere serdiği bir düşman atına atladı. Kendisi de vuruldu amma hiç tınmadı. Yine onun gerdiği yaydan fırlayan ok, en amansız Yunan askerinin göğsüne saplandı.

M İ R İ N A

BÜTÜN Amazonlar, hele ozanlarımız bu harpte en çok Mirina'yı övmüş, en çok ona türküler düzmüştü. Bunlardan birisinin sonu şöyle bitiyordu:

Mirina savaşırken kan, terle yıkanır.
Düşmanlar ya onun okuna kurban olur,
Ya onun önünde eğilir; yaltaklanır.
Giderken uğurlanır, gelirken karşılanır.

Savaştan dönen binlerce İskitli asker ve Amazon, Kırım'daki tapınağın önünde toplanmış zafer şenlikleri yapıyorlardı.

M İ R İ N A

ULU Hâkan Antiyopi, bu savaşın kahramanlarına, yine atlar kesti, öküzler devirdi. Yedi koldan yedi kulplu kazanlar kaynattı. Büyük bir şölen verdi.

Şölende bu savaşın en büyük kahramanı seçilecek ve törenle onun kılıcı tapınağın üstüne dikilecekti.

Hâkan, Başbuğlarını, sağ yönlerini topladı. Onların ayrı ayrı oyunu aldı.

Herkes korkmadan, çekinmeden fikrini söyledi, oyunu kullandı.

Mirina, bu savaşın en büyük kahramanı ilân edilmişti.

Bir evvelki harbin kahramanı, Mirina'nın önünde eğildi. Ona yol gösterdi. Birlikte tapınağın üzerine çıktılar.

AMAZON Mirina, bu kahramanın gösterdiği yere kendi eliyle kılıcını dikti.

Mirina'nın bu harpte en büyük kahraman olara kilân edilişini kimse yadırgamadı. Herkes onu, uzun uzun alkışladı.

Şerefine kopuzlar çalındı, borular öttü, halaylar çekildi. At üstünde ok atma yarışları yapıldı.

Ulu Hâkan, Mirina'yı huzura kabûl etti. Alnından öptü. Ona, Amazon Başbuğluğunu verdi. Başına altından Başbuğluk tacını kendi eliyle giydirdi.

İskit geleneğine göre kızlar, yiğitlik göstermeden evlenemezlerdi. Hâkan Mirina'ya evlenme hakkını da verdi.

TAPINAĞA girilecekti. Yol açıldı, ipek halılar serildi. Hâkan önde, Mirina arkada tapınağa girildi. Gök Tanrıya dualar edildi.

Tören bitmiş, herkes avuç avuç pilâv yemişti.

Mirina Amazonlara Başbuğ olduktan sonra, zafer onu bir bölge gibi tâkip etti.

Yeni ele geçirdiği memleketlerin ahalisine çok güzel muamele etti.

Kimsenin canına kıymadı. Malına göz koymadı. Fakirleri korudu. İşsizlere iş buldu.

Onun güzel idâresi dillere destan oldu. Bu sebepledir ki Mirina, Bergama, Çanakkale ve İzmir gibi en mühim şehirleri sulh yoliyle ele geçirdi.

O, her girdiği yere hak ve hürriyeti de beraber götürdü. Karşılığında sadece itaat istedi.

Kralların, beylerin mallarını ellerinden aldı ,ortaya döktü ve bunları asıl sahibi olan halka verdi. Bilginleri, şâir, ressam ve heykeltraşları başına topladı. Onlara maaşlar bağladı. Çalışma imkânı verdi. İskit ilinden öğretmenler getirtti. Okullar açtı. İskit kültür ve uygarlığını bütün Ege'ye yaydı.

Mirina, çok genç yaşında gözlerini dünyaya kapadı.

Amazonlar ve İskitler, bu eşsiz kahramanın vakitsiz ölümüne çok yandılar, kan ağladılar.

ONA büyük bir yuğ (cenaze töreni) yapıldı. Ağlayıcı kadınlar tutuldu ,atlar kurban edildi.

Mirina'nın cenazesi, ceviz bir tabuta kondu. Elden ele Volga nehrinin dirseğindeki Gerhi şehrine götürüldü. İskit hâkanlarının hepsinin mezarı buradaydı.

Ölü, tahnit edildi. Mermerden bir lâhit içine kondu. Yanlarına da silâhları ve en kıymetli giyim eşyaları yerleştirildi.

Mirina toprağa verilirken Yuğda bulunan binlerce, binlerce İskit erkekleri ve kadınları ağladı. Kadınlar saçlarını yoldu. Erkeklerin saçları tıraş edildi. Kollarından kanlar akıtıldı. Sol ellerine oklar saplandı.

MİLÂTTAN yedi asır evvel yaşamış bulunan bu kahraman kadın, Fatih'leri, Yavuz'ları, Atatürk'-leri doğuran anaların anasıydı.

Sakarya'da, İnönünde, Dumlupınarda sırtlarında cephane taşıyan kadınlar, kızlar, Mehmetçikler Mirinanın soyundan gelen kahramanlardı.

Dağarcık Çocuk Yayınları, Maarif Vekâletinin 786 sayılı Tebliğler Dergisindeki 3770 No. lu emirlerine göre hazırlanmaktadır.

DAĞARCIK ÇOCUK YAYINLARI'nın ELYAZISI MÜSABAKASI

DAĞARCIK ÇOCUK YAYINLARI, ilk, orta ve lise öğrencileri arasında kaligrafi (elyazısı) müsabakası açmıştır.

DAĞARCIK ÇOCUK YAYINLARI'nın bu müsabakayı açmaktaki amacı, sizlere, en güzel el yazısı örnekleri vermek suretiyle yazınızın güzelleşmesine yardım etmektir.

Bu müsabakada kendi okulları arasında birinciliği kazanan öğrencilerin el yazıları, klişe veya filme alınmak suretiyle aynen yayınlanacaktır.

Müsabakamız, her büyük boy kitapta verilecek metinlerle ders yılı sonuna kadar devam edecek ve böylece meydana gelecek yazılar, «En Güzel El Yazıları) adı altında bir kitap hâlinde yayınlanacaktır.

Müsabaka şekli ve şartları :

a) Müsabakaya iştirak eden öğrencilerin müessesemize gönderdikleri el yazıları, jüri tarafından derecelenecektir.

b) Aşağıda adı yazılı eser, 15 × 20 cm. büyüklüğündeki mürekkep dağıtmıyan kâğıtlara siyah çini mürekkebiyle imlâ, noktalama ve paragraflara dikkat edilmek suretiyle yazılacaktır.

c) Kâğıdın dört kenarında birer santim boşluk bırakılacaktır.

d) Yazının altına ve sağ tarafına, şâir veya edibin adı, sol tarafına da, bu eseri el yazısı ile yazan öğrencinin okulu, adı ve soyadı yazılacaktır.

DAĞARCIK ÇOCUK YAYINLARI

MÜSABAKAYI KAZANANLARA VERİLECEK HEDİYELER :

a) Birinciliği kazanan öğrencinin yazısı ve resmi yayınlanacak. Kendisine bir saat; öğretmenine de (yalnız ilkokullarda) Pelikan marka bir dolmakalem verilecektir.

b) İkinciye iyi cins dolmakalem, üçüncüye ise büyük bir albüm verilecek ve resimleri yayınlanacaktır.

c) Yazı ve resimler, «P. K. 459 — İstanbul» adresine gönderilecektir. Resimler 4,5 × 6 büyüklüğünde olacaktır.

Daha fazla bilgi edinmek isteyenler 27 48 52 ye telefon edebilirler.

— *METİNLER* —

İlkokul öğrencileri	:	İstiklâl Marşı'nın		1. ve 2. kıtası
Ortaokul »	:	»	»	3, 4, 5. »
Lise »	:	»	»	6, 7, 8, 9, 10. »

DAĞARCIK

ÇOCUK YAYINLARI

Koll. Şt.

Yalnız öğretmenlerin hazırladığı en güzel ve en faydalı çocuk kitapları yayınlar.

GELECEK KİTAPLAR

Oyun Neşe Yaratır ve Devadam

Nuruosmaniye Caddesi Nurhan
Kat: 1. No: 3 Tel: 27.48.52
P. K. 459 İSTANBUL

FİATI: 30 kş